

УДК 336.1:330.341.1(477)(06)
ББК 65.9(4Укр)261-18я431
С 83

*Рекомендовано до друку Вченою радою
Навчально-наукового інституту фінансів, банківської справи
Університету державної фіскальної служби України
(протокол № 6 від 11 березня 2020 р.)*

Редакційна колегія: Пашко П.В., д.е.н., професор, заслужений діяч науки і техніки України, академік АЕН України, ректор Університету ДФС України; Кужелєв М.О., д.е.н., професор, академік АЕН України, директор ННІ фінансів, банківської справи Університету ДФС України; **Ozgur Oguz**, asst professor, doctor Anadolu University, Turkey; **Parimal Chandra Biswas**, professor, doctor Adamas University, India; **Joanna Prustrom**, doctor, PhD, Faculty of Economics and Management, University of Bialystok, Poland; **Дражанова М.**, доктор, Ph.D, директор Інституту економічних досліджень і аналітики Академії STING, Чехія; **Кусаїнов Х.Х.**, д.е.н., професор, академік Академії сільськогосподарських наук Республіки Казахстан; професор Актюбинського регіонального державного університету імені К. Жубанова, Казахстан; **Береславська О.І.**, д.е.н., професор, завідувачка кафедри банківської справи та фінансового моніторингу Університету ДФС України; **Онишко С.В.**, д.е.н., професор, заслужений діяч науки і техніки України, завідувачка кафедри фінансових ринків Університету ДФС України; **Бедринєць М.Д.**, к.е.н., доцент, завідувачка кафедри фінансів імені Л. Л. Тарангул Університету ДФС України; **Гусятинський М.В.**, к.тех.н., доцент, завідувач кафедри менеджменту Університету ДФС України; **Воронкова О.М.**, д.е.н., професор, професор кафедри фінансових ринків Університету ДФС України, академік АЕН України; **Гордей О.Д.**, д.е.н., професор, професор кафедри фінансів імені Л. Л. Тарангул Університету ДФС України; **Коваленко Ю.М.**, д.е.н., професор, професор кафедри фінансових ринків Університету ДФС України, академік АЕН України; **Чуницька І.І.**, д.е.н., доцент, професор кафедри фінансових ринків Університету ДФС України; **Болдова А.А.**, к.пед.н., доцент, заступник директора з виховної роботи ННІ фінансів, банківської справи Університету ДФС України, член-кореспондент АЕН України; **Житар М. О.**, к.е.н., доцент, академік АЕН України, заступник директора ННІ фінансів, банківської справи Університету ДФС України.

Стратегія і практика інноваційного розвитку фінансового сектору України: зб. матеріалів III Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Ірпінь, 26-27 березня 2020 р.). Університет державної фіскальної служби України, Ірпінь, 2020. – 263 с.

У збірнику розглянуто інноваційний розвиток фінансового сектору України, зокрема: проблемні питання управління публічними фінансами в Україні; інноваційні напрямки розвитку фінансового ринку; інновації в управлінні проектами соціально-економічного розвитку регіонів; грошово-кредитні механізми інноваційного розвитку банківського сектору; фінансові інновації в модернізації реального сектору економіки; гендерне бюджетування, як інноваційний метод управління бюджетними коштами.

Відповідальний за випуск

Житар М.О.

Редакційна колегія не завжди поділяє думку авторів і не несе відповідальності за недостовірність опублікованих даних.

Тези друкуються у авторській редакції. Автори відповідають за достовірність викладеного матеріалу, за правильне цитування джерел, посилання на них та достовірність інших відомостей.

УДК 336.7(477)
ББК 65.9(4Укр)261-18я431
© Університет ДФС України, 2020

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. УПРАВЛІННЯ ПУБЛІЧНИМИ ФІНАНСАМИ В УКРАЇНІ

Ананьєва Ю.В. ДО ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АНАЛІЗУ ФІНАНСОВИХ ПОТОКІВ ПІДПРИЄМСТВА.....	10
Belopolsky M.G., Filipishyna K.I. AREAS OF PRACTICAL IMPLEMENTATION OF STATE FINANCIAL POLICY IN UKRAINE.....	11
Березовська Т.Р. АНАЛІЗ РЕАЛІЗАЦІЇ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ.....	13
Гладир І.Ю. УПРАВЛІНСЬКИЙ ОБЛІК ДОХОДІВ І ВИТРАТ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ БЮДЖЕТНИМИ КОШТАМИ.....	16
Грушко Н.С. ЗМІСТ ПУБЛІЧНИХ ФІНАНСІВ З УРАХУВАННЯ СУЧАСНИХ ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОЇ НАУКИ.....	18
Давиденко Н.М. БЮДЖЕТНЕ ПЛАНУВАННЯ РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ В УКРАЇНІ.....	20
Дзіньовська Д. Ю., Вередін Д. Р. БЮДЖЕТНА ПОЛІТИКА ЯК ІНСТРУМЕНТ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ.....	22
Дрепін А. В. ДОХОДИ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ В УМОВАХ ФІСКАЛЬНОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ.....	24
Євтушенко Н.М., Малишко В.В., Городніченко Ю.В. ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ УПРАВЛІННЯ ПУБЛІЧНИМИ ФІНАНСАМИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ.....	26
Жаріков А.Ю. БЮДЖЕТ У СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ.....	28
Жерліцин Д.М. РИНОК КРИПТОВАЛЮТ: ІНВЕСТИЦІЙНІ ВЛАСТИВОСТІ АКТИВІВ.....	30
Кваша О.В. ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА УПРАВЛІННЯ КАПІТАЛОМ АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА В УМОВАХ ПОВЕДІНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ....	32
Коляда Т.А. ОЦІНКА ФІНАНСОВОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УМОВАХ БЮДЖЕТНОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ.....	35
Коханчук К.О. УПРАВЛІННЯ ПУБЛІЧНИМИ ФІНАНСАМИ В УКРАЇНІ...	37
Краснопольський Р.В. РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ.....	40
Кужелєв М.О. УПРАВЛІННЯ ПУБЛІЧНИМИ ФІНАНСАМИ В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ.....	42

Лавренко Д.В., Литвиненко С.А. ДЕФИЦИТ БЮДЖЕТУ В СИСТЕМІ ФІНАНСОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ.....	44
Ліснічук О.А. ФІНАНСОВА ДІАГНОСТИКА ЕФЕКТИВНОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА.....	46
Луніна І.О. КОНЦЕПТУАЛЬНІ НАПРЯМИ БЮДЖЕТНО-ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ В УКРАЇНІ.....	48
Луценко О.В. ЛОГІСТИЧНИЙ ПІДХІД В УПРАВЛІННІ ДЕРЖАВНИМИ ФІНАНСАМИ.....	51
Марквардт А.В. ФОРМУВАННЯ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ.....	53
Мартинюк Б.А. МЕТОДИ ДЛЯ ВИЗНАЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ.....	55
Moldovan O. CONCEPTION OF THE FISCAL SECURITY OF THE STATE: KEY THEORETICAL AND METHODOLOGICAL ISSUES.....	57
Мороз Л.О., Кеба А.П. РОЗВИТОК ПУБЛІЧНИХ ФІНАНСІВ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	60
Нечипоренко А.В. ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ.....	62
Пасічний М.Д. БЮДЖЕТНО-ПОДАТКОВА ПОЛІТИКА В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ.....	65
Ріппа М.Б., Тучак Т.В. СОЦІАЛЬНЕ СТРАХУВАННЯ В СИСТЕМІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ.....	68
Соловйова Ю.Р. ДОХОДИ І ВИДАТКИ ФОНДУ СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ УКРАЇНИ.....	70
Тараненко В.Є. СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ ПРИБУТКОВОГО ОПОДАТКУВАННЯ ФІЗИЧНИХ ОСІБ В УКРАЇНІ.....	73
Теліщук М.М., Філіпішина К.І. ЕФЕКТИВНІСТЬ ДІЯЛЬНОСТІ СТРАХОВИХ КОМПАНІЙ ТА СТРАХОВЕ ПОСЕРЕДНИЦТВО.....	75
Томнюк Т.Л. ФАКТОРИ ІНТЕНСИФІКАЦІЇ ТІНЬОВОЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ.....	77
Шворак В. В. ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ФІНАНСОВОЇ ЗАБЕЗПЕЧЕНОСТІ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ.....	80
<u>СЕКЦІЯ 2. ІННОВАЦІЙНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОГО РИНКУ</u>	
Богріновцева Л.М., Блохіна М.М. ФІНАНСОВІ ІННОВАЦІЇ: РОЗВИТОК РИНКУ FİNTECH.....	82

Богріновцева Л.М., Бобровник В.М. СУЧАСНИЙ СТАН ТА ТЕНДЕНЦІЇ СТРАХОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ.....	84
Богріновцева Л.М., Городнича К.В. ПЕРСПЕКТИВИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ОBOB'ЯЗКОВОГО МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	87
Богріновцева Л.М., Заяць Д.Г. ДІЯЛЬНІСТЬ СТРАХОВИХ КОМПАНІЙ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ.....	89
Богріновцева Л.М., Фісюк Е.В. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	92
Болдова А.А. РОЛЬ УКРАЇНИ В СВІТОВИХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСАХ.....	95
BoldovaY. USE OF MOBILE SUPPLEMENTS IN INSURANCE.....	97
Венгуренко Т.Г., Гоч І.В. ВПЛИВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ НА РОЗВИТОК СВІТОВОГО ФІНАНСОВОГО РИНКУ.....	98
Венгуренко Т.Г., Дудник Л.Р. ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ НА РИНКУ СТРАХОВИХ ПОСЛУГ.....	100
Венгуренко Т.Г., Кісіль Ю.В. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ФОНДОВОГО РИНКУ.....	102
Венгуренко Т.Г., Мочарник І.В. ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ ЯКОСТІ КРЕДИТНОГО ПОРТФЕЛЯ БАНКУ.....	105
Венгуренко Т.Г., Приходько Є. С. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ПРОДУКТИ У ФІНАНСОВОМУ СЕКТОРІ.....	106
Венгуренко Т.Г., Тарасюк С.А. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ РИНКУ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ.....	108
Воронкова О.М. МОДЕРНІЗАЦІЯ РЕЙТИНГОВИХ МЕТОДІВ ОЦІНКИ КРЕДИТОСПРОМОЖНОСТІ ПОЗИЧАЛЬНИКІВ В УКРАЇНІ.....	110
Гордей О.Д., Денисюк А.М. ІННОВАЦІЙНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОГО РИНКУ.....	112
Данькевич А.П. WHAT IS THE PHYSICAL LOCATION OF INTERNATIONAL STOCK EXCHANGES.....	114
Діденко Л.В. ІНТЕГРУВАННЯ ФІНАНСОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ У МІЖНАРОДНИЙ ПРОСТІР ЯК НАПРЯМ ЙОГО РОЗВИТКУ.....	116
Євтушенко Г.І., Куценко В.І. ПАРАДИГМАЛЬНИЙ КОНЦЕПТ ВПРОВАДЖЕННЯ ФІНАНСОВИХ ІННОВАЦІЙ В ОСВІТНІЙ СФЕРІ В СВІТЛІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ.....	118

Жаворонок А.В. ФІНАНСОВА ІНКЛЮЗИВНІСТЬ ЯК ІНДИКАТОР ДОСТУПНОСТІ РИНКУ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ.....	120
Коваленко Ю.М., Яценко І.В. СПЕЦИФІКА ДІЯЛЬНОСТІ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ ІНСТИТУЦІЙНИХ ІНВЕСТИТОРІВ В УКРАЇНІ.....	123
Козак К.М. СУЧАСНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ.....	125
Коник М.І. ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРУВАННЯ ПРЯМИХ ПОДАТКІВ В ЛИТВІ.....	127
Куць А.Р. СУЧАСНІ ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ВАЖЛИВИЙ КРОК РОЗВИТКУ ФОНДОВОГО РИНКУ.....	130
Мельник В.М., Лозицький М.В. ФІНАНСОВІ ІННОВАЦІЇ ЯК ОСНОВА РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ.....	132
Мельничук Г.С., Мамалига В.О. РОЗВИТОК ФІНАНСОВОГО РИНКУ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ.....	135
Оліщук О.Г., Белін В.С. ІНОЗЕМНИЙ ДОСВІД СТВОРЕННЯ СИСТЕМИ ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙ.....	137
Онишко С.В. РОЛЬ ФІНАНСОВОГО РИНКУ У РОЗВ'ЯЗАННІ БОРГОВИХ ПРОБЛЕМ.....	139
Панчук К.П. ПЕРСПЕКТИВИ КРИПТОВАЛЮТИ В УКРАЇНІ: ВПЛИВ НА ЕКОНОМІКУ.....	141
Побоча К.П. ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ПЕРЕТВОРЕННЯ СВІТОВИХ ФІНАНСОВИХ РИНКІВ.....	143
Тітор В.С. СТРАТЕГІЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ У СВІТОВИЙ ФІНАНСОВИЙ РИНОК.....	145
Федина В.В. НОВА ІДЕОЛОГІЯ НАКОПИЧУВАЛЬНОЇ СИСТЕМИ ПЕНСІЙНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	147
Шаповалюк І. О. ІННОВАЦІЇ НА ФІНАНСОВОМУ РИНКУ.....	149
 <u>СЕКЦІЯ 3. ІННОВАЦІЇ В УПРАВЛІННІ ПРОЕКТАМИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ</u>	
Грушева А.А. УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИМИ ПРОЕКТАМИ.....	152
Дзюба В.М. ІННОВАЦІЙНИЙ МЕХАНІЗМ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ.....	154

Дергачова В.В., Мошонько Г.А. ІННОВАЦІЙНИЙ ПІДХІД ДО УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТНИМИ КОМАНДАМИ РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ.....	156
Євтушенко Г.І. ПРОБЛЕМИ ЯКОСТІ ТА НАПРЯМИ РЕФОРМУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКИХ ПРОЦЕСІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ.....	158
Канцур І.Г. СУЧАСНИЙ СТАН ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ.....	161
Лантух К.О. BUDGETARY INSTRUMENTS OF REGIONAL DEVELOPMENT IN UKRAINE.....	163
Сосновська О.О. УПРАВЛІННЯ РИЗИКОЗАХИЩЕНІСТЮ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА.....	165
Суханова А.В. ВПЛИВ ФАКТОРІВ НА ЕКОНОМІЧНУ СУТНІСТЬ ІМІДЖУ РЕГІОНУ.....	167
 <u>СЕКЦІЯ 4. ГРОШОВО-КРЕДИТНІ МЕХАНІЗМИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ БАНКІВСЬКОГО СЕКТОРУ</u>	
Береславська О.І. РОЛЬ НБУ ТА БАНКІВ У РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙ ТА РОЗБУДОВІ ФІНТЕХ-РИНКУ В УКРАЇНІ.....	170
Квасницька Р.С. ІННОВАЦІЇ В БАНКІВСЬКІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНИ.....	172
Клименко Д. Б. ЕЛЕКТРОННА ГРИВНЯ, ЯК ІННОВАЦІЯ ГРОШОВО-КРЕДИТНИХ МЕХАНІЗМІВ.....	174
Котковський В.С. ЮРИДИЧНА СКЛАДНІСТЬ ТА ВИСОКА ВАРТІСТЬ СЕК'ЮРИТИЗАЦІЇ АКТИВІВ ЯК ПРОБЛЕМА БАНКІВСЬКОГО НАГЛЯДУ.....	176
Клюско Л.А. СПІВПРАЦЯ УКРАЇНИ З МІЖНАРОДНИМИ КРЕДИТНИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ.....	178
Ліщенко В.А. ГРОШОВО-КРЕДИТНЕ РЕГУЛЮВАННЯ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ.....	181
Москаленко Н.В. НОВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЗАХИСТУ ФІНАНСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ В БАНКІВСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	183
Онишко С.В., Мочарник І.В. МЕТОДИ ТА СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ ЛІКВІДНІСТЮ БАНКУ.....	185
Тарасюк С.А. ІНСТРУМЕНТИ ГРОШОВО-КРЕДИТНОЇ ПОЛІТИКИ НБУ.....	187
Самчук А.В. БАНКІВСЬКА СИСТЕМА УКРАЇНИ ТА РОЛЬ ДЕРЖАВИ В НІЙ.....	189

Татьяніна С.М. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНОГО РИЗИКУ БАНКУ.....	191
Ярошук Т.Ю. ТЕХНОЛОГІЯ КРЕДИТУВАННЯ МАЛИХ ПІДПРИЄМСТВ БАНКАМИ.....	193

СЕКЦІЯ 5. ФІНАНСОВІ ІННОВАЦІЇ В МОДЕРНІЗАЦІЇ РЕАЛЬНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ

Біленко Д.В. ПІДХІД ДО ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ДОСЛІДНИЦЬКИМ УНІВЕРСИТЕТОМ.....	196
Внукова Н.М. ІННОВАЦІЙНІ РІШЕННЯ З РОЗШИРЕННЯ ДОСТУПУ ДО ФІНАНСУВАННЯ РОЗВИТКУ МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА.....	198
Гордей О.Д., Василякий О.В. РОЛЬ ФІНАНСІВ У СТРАТЕГІЇ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ.....	200
Гордей О.Д. ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ОСНОВНА ПЕРЕДУМОВА АКТИВІЗАЦІЇ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ.....	202
Казак О.О. ІНСТИТУЦІЙНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ПРИБУТКУ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ.....	203
Ковда Н.І. ОПТИМІЗАЦІЯ ФІНАНСОВИХ ПОТОКІВ ПІДПРИЄМСТВА.....	205
Коровій В.В. ПОДАТКОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ.....	207
Мельник В.М., Лозицький М.В. ФІНАНСОВІ ІННОВАЦІЇ В МОДЕРНІЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ.....	210
Міщенко Р.О. СУТНІСТЬ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ОБ'ЄКТА БЮДЖЕТНОГО СТИМУЛЮВАННЯ.....	212
Нагорна В.С. ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ СТРУКТУР ТА ОЦІНКА ЇЇ ЕФЕКТИВНОСТІ.....	214
Немсадзе Г.Г. ВПЛИВ НЕСТАБІЛЬНОГО ЕКОНОМІЧНОГО СЕРЕДОВИЩА НА ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВОЇ АРХІТЕКТУРИ КОРПОРАЦІЇ.....	216
Омельчук Ю. М., Панченко І. В. МОДЕРНІЗАЦІЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ.....	218
Рубан М. О. ПРІОРИТЕТИ ПОДАТКОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ.....	220
Samorodov B. V., Zhytar M.O. DIRECTUON OF THE SELECTION OF METHODOLOGICAL APPROACHES TO ASSESSING THE FINANCIAL ARCHITECTURE OF THE ECONOMY.....	222

Скрипник Г.О. УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ.....224

Снігир Л. П. ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ.....227

Чуницька І.І., Філіпішина К.І. ФІНАНСОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЯК ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ.....229

Шалашна А.О. СУТНІСТЬ ДЕРЖАВНОЇ ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ.....232

Шаповалюк І.О. ФІНАНСОВІ ІННОВАЦІЇ: СУТНІСТЬ ТА ПРОБЛЕМИ ПОШИРЕННЯ.....234

СЕКЦІЯ 6. ГЕНДЕРНЕ БЮДЖЕТУВАННЯ – ІННОВАЦІЙНИЙ МЕТОД УПРАВЛІННЯ БЮДЖЕТНИМИ КОШТАМИ В УКРАЇНІ

Баранник Л.Б. ГЕНДЕРНЕ БЮДЖЕТУВАННЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНИХ ФІНАНСІВ В УКРАЇНІ.....237

Данькевич А.П. НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ ГЕНДЕРНИХ БЮДЖЕТНИХ ІНІЦІАТИВ.....239

Івашко А.О. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ БЮДЖЕТНИХ КОШТІВ В УКРАЇНІ.....241

Лінник О.П. ПЕРСПЕКТИВИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ГЕНДЕРНО-ОРІЄНТОВАНОГО БЮДЖЕТУВАННЯ В УКРАЇНІ.....244

Лубенець І.С., Черниш А.О. ІНСТИТУЦІЙНІ ОСНОВИ ГЕНДЕРНО-ОРІЄНТОВАНОГО БЮДЖЕТУ.....246

Остапчук О.Л., Турський В.В. ГЕНДЕРНИЙ АНАЛІЗ БЮДЖЕТНОЇ ПРОГРАМИ «ФІНАНСОВА ПІДТРИМКА ТЕАТРІВ».....249

Прокопенко В.М. ГЕНДЕРНИЙ БЮДЖЕТНИЙ АНАЛІЗ ТА ЙОГО СПЕЦИФІКА.....251

Сегеда В.О. ГЕНДЕРНИЙ БЮДЖЕТНИЙ АНАЛІЗ ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я.....253

Федорук В.В. ФОРМУВАННЯ ДОХОДІВ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ В УМОВАХ БЮДЖЕТНОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ.....255

Цюпа О.П. ЗАСТОСУВАННЯ ГЕНДЕРНО-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ В БЮДЖЕТНОМУ ПРОЦЕСІ.....258

Ясентюк А.С. ГЕНДЕРНЕ БЮДЖЕТУВАННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ БЮДЖЕТНИМИ КОШТАМИ В УКРАЇНІ.....260

державного сектору на 1,3 млрд дол. США (до 50,2 млрд дол. США, або 36,3% від ВВП). Борг приватного сектору за звітний квартал зріс на 0,3 млрд дол. США (до 65,3 млрд дол. США, або 47,2% від ВВП) головним чином за рахунок зростання зобов'язань перед прямими інвесторами. Зовнішні зобов'язання сектору загального державного управління зросли на 1,5 млрд дол. США – до 42,6 млрд дол. США (30,8% від ВВП) переважно зарахунок активної участі нерезидентів на внутрішньому ринку цінних паперів (чиста купівля ОВДП становила 1,4 млрд дол. США)» [1, с. 1].

Необхідно зауважити, що доречним варіантом є частково розраховуватись із боргами саме шляхом акумулювання інвестицій (перетворити борги на акції), так як вони, на відміну від кредиту, не передбачають встановлення терміну повернення основного внеску, а тільки доходу за ними. Враховуючи низьку інвестиційну активність власних суб'єктів підприємницької діяльності, акцент приділяється головним чином іноземним інвестиціям, але потрібно не забувати, що саме внутрішній інвестор зацікавлений у забезпеченні швидких темпів економічного зростання. Саме надійні капіталовкладення є фундаментальною основою для покращення загального економічного стану та для забезпечення конкурентоспроможності національних суб'єктів підприємницької діяльності. Це, у свою чергу, підвищить їх конкурентоспроможність на світових товарних ринках.

Список використаних джерел

1. Зовнішній борг України на кінець II кварталу 2019 року [Електронний ресурс] / Департамент статистики та звітності, управління статистики зовнішнього сектору. Режим доступу: <https://old.bank.gov.ua/doccatalog/document?id=36693528>

УДК 338.2

Казак О.О.,

к.е.н., доцент кафедри фінансів та економіки
Київського університету імені Бориса Грінченка

ІНСТИТУЦІЙНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ПРИБУТКУ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ

В сучасних умовах невизначеного економічного середовища формування прибутку підприємств набуває особливої актуальності. Адже прибуток є одним із основних показників ефективності діяльності суб'єкта господарювання. За рахунок якого формуються фінансові ресурси для різного спрямування.

Формування, використання та зростання прибутку підприємства має свої особливості в умовах трансформації економіки до ринкових засад

господарювання. У сучасній економіці України питання одержання прибутку і підвищення ефективності виробництва є досить актуальними. Все це зумовлює необхідність поглибленого дослідження інституційних засад його формування в сучасних умовах господарювання.

В умовах розвитку ринкової економіки дефініція прибутку прийняла зовсім інше значення, і, розглядаючи сутність прибутку, варто зупинитися на наступних його характеристиках:

прибуток як основна мета підприємницької діяльності. Характеристикою цього росту є розмір поточного і накопиченого доходу на капітал, джерелом якого є отриманий прибуток [1];

прибуток підприємства як критерій ефективності конкретного виду діяльності. Саме рівень прибутковості визначає дієздатність, конкурентоспроможність та перспективність діяльності конкретного підприємства в межах галузі;

прибуток як основне внутрішнє джерело формування забезпечуючих фінансових ресурсів підприємства. Адже прибуток підприємства є постійно відтворюваним джерелом і позитивна динаміка його відтворення в умовах успішного господарювання дає змогу мінімізувати потребу у залученні зовнішніх фінансових джерел. Це забезпечує реалізацію стратегічних цілей розвитку підприємства та підвищення його конкурентної позиції на ринку;

прибуток як головне джерело збільшення ринкової вартості підприємства, яка обумовлена при його продажу, поглинанні, злитті та в інших випадках;

прибуток як спонукальний мотив щодо покращення діяльності не тільки для власників підприємства, але й виконавчого персоналу. Рівень прибутку підприємства є основним визначником їх заробітної плати, гарантом їх зайнятості, детермінантом додаткової матеріальної винагороди задоволення соціальних потреб;

прибуток як основний захисний механізм підприємства від банкрутства;

прибуток як джерело задоволення соціальних потреб суспільства, адже наповнення бюджетів різних рівнів у процесі оподаткування слугують джерелом реалізації різноманітних загальнодержавних і місцевих програм, забезпечують «виживання» окремих, соціально незахищених (або недостатньо захищених) членів суспільства;

прибуток як база економічного розвитку у цілому. Саме завдяки механізму розподілу прибутку суб'єктів господарювання забезпечується наповнення дохідної частини бюджетів органів врядування та успішне виконання належних функцій з метою реалізації програм розвитку економіки країни в цілому.

Вищевикладене дає змогу стверджувати, що найбільш точно відображає сутність прибутку з урахуванням його характеристик у період реформування національної економіки визначення, дане Бланком, яке у найбільш

узагальненому вигляді може бути сформульовано наступним чином: «прибуток – це виражений у грошовій формі чистий дохід підприємця на вкладений капітал, що характеризує його винагороду за ризик здійснення підприємницької діяльності, що визначає різницю між сукупним доходом і сукупними витратами у процесі здійснення цієї діяльності» [2]. У даний час акцент розуміння прибутку змістився: прибуток визначається як «сума, на яку доходи перевищують пов'язані з ними витрати» [3]. Таке визначення знімає обмеження у розгляді прибутку як приватної справи учасників ринку, а розширює сприйняття із відведенням йому макроекономічної ролі головної рушійної сили ринкової економіки, що забезпечує інтереси не тільки власників і персоналу підприємства, але і держави. Процеси монополізації і зміни економічної політики держави у бік усе більшого регулювання діяльності господарюючих суб'єктів у відношенні прибутку дозволяють нам зробити висновок, що для підприємства, мета отримання прибутку – це досягнення певного рівня конкурентоспроможності.

Тому з урахуванням специфічних особливостей, які нині набула дана економічна категорія, доцільно сформулювати визначення дефініції «прибуток» наступним чином: прибуток – це виражений у грошовій формі чистий дохід підприємця на вкладений капітал, що характеризує винагороду за ризик підприємницької діяльності, який визначається як різниця між сукупним доходом і сукупними витратами у процесі здійснення цієї діяльності, спрямований на досягнення певного рівня конкурентоздатності й іміджу підприємства.

Список використаних джерел

- 1.Вороніна В.Л. Сутність та функції прибутку в умовах сучасного економічного росту країни, 2018: стат. зб. Київ, 2018
- 2.Бланк И.А. Управление прибылью / И.А. Бланк. – К. : НикаЦентр, Эльга, 2007. – 602 с.
- 3.Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 28 лютого 2013 р. за № 336/22868. Режим доступу:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>

УДК 330.142. 212

Ковда Н.І.,

ст. викладач кафедри фінансів імені Л.Л.Тарангул
Університету державної фіскальної служби України

ОПТИМІЗАЦІЯ ФІНАНСОВИХ ПОТОКІВ ПІДПРИЄМСТВА

Фінансова криза, яка останнім часом суттєво впливає на діяльність багатьох суб'єктів господарювання, на різні ланки фінансової та економічної діяльності держави, змусила більшість власників та менеджерів вищого рівня по-новому оцінити більшість процесів, що пов'язані з рухом фінансових

для запровадження гендерного бюджетування у бюджетному процесі важливою є наявність достовірної інформації, то на початкових етапах його використання буде обмежено бюджетами від територіальних громад. Завдяки накопиченню відповідної інформації у розрізі всіх ланок бюджетної системи можливе перенесення гендерного бюджетування на рівень державного бюджету [2].

Політика гендерної рівності є важливим фактором глобального розвитку та набуває актуальності. Уряди багатьох країн у процесі визначення стратегії розвитку держави узяли на себе зобов'язання щодо впровадження гендерних підходів у бюджетному процесі та досягнення цілей гендерної рівності. З цією метою були розроблені відповідні принципи, методи, інструменти тощо.

Отже, гендерне бюджетування представляє собою гнучкий механізм ухвалення управлінських рішень щодо забезпечення розподілу ресурсів в інтересах різних соціальних груп населення, забезпечуючи в той же час функціонування бюджетної системи як ефективного інструменту гендерної рівності та реалізації соціальної справедливості. Попри всі переваги гендерне бюджетування не є поширеним методом в Україні у зв'язку з відсутністю законодавчого закріплення його використання в бюджетному процесі, що гальмує закріплення методологічного підґрунтя щодо його реалізації.

Список використаних джерел

1. Клатцер Е, Іваніна Т. Гендерно-орієнтоване бюджетування: аналіз програм, які фінансуються з бюджету, з позиції гендерної рівності. Київ, 2016. 35 с.
2. Кужелєв М. О., Плахотнюк В. В. Формування місцевих бюджетів в умовах бюджетної децентралізації. *Економічний вісник університету*. 2018. Вип. 36(1). С. 302–312.
3. Гендерний бюджетний аналіз програм, які фінансуються з державного та місцевих бюджетів : стислий виклад. Київ, 2016. 89 с.

УДК 336.1

Федорук В.В.,
здобувач вищої освіти
Університету державної фіскальної служби України
Науковий керівник: **Коваленко Ю.М.,**
д.е.н., професор кафедри фінансових ринків
Університету державної фіскальної служби України

ФОРМУВАННЯ ДОХОДІВ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ В УМОВАХ БЮДЖЕТНОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

Доходи місцевих бюджетів є важливим індикатором соціально-економічного стану регіону, відповідно він показує рівень розвиненості

економіки та рівня життя територіальних одиниць. Ефективне виконання дохідної та видаткової частини місцевих бюджетів сприяє розвитку територіальних громад.

Актуальна реформа бюджетної децентралізації є основною умовою децентралізації влади, становлення результативної системи місцевих фінансів і, що найважливіше, дієвим організаційно-економічним засобом державного регулювання регіонального розвитку країни. Реформування бюджетної системи шляхом децентралізації стимулює регіони до фінансової автономії, пошуку додаткових фінансових джерел на місцях, а також активізації збільшення власного потенціалу регіонів, ефективного і цільового використання бюджетних коштів, збалансування потреби на фінансові ресурси з реальними можливостями регіонів[1].

Доходи місцевих бюджетів є важливим індикатором соціально-економічного стану регіону, що визначає рівень розвиненості економіки та життя населення адміністративно-територіальних одиниць. Ефективне використання дохідної та видаткової частини місцевих бюджетів сприяє розвитку територіальних громад. Згідно із ЗУ «Про місцеве самоврядування в Україні», місцевий бюджет – це план утворення і використання фінансових ресурсів, необхідних для забезпечення функцій та повноважень місцевого самоврядування» [2].

Основними джерелами наповнення місцевого бюджету є податкові, неподаткові надходження, доходи від операцій з капіталом, цільові фонди та офіційні трансфери.

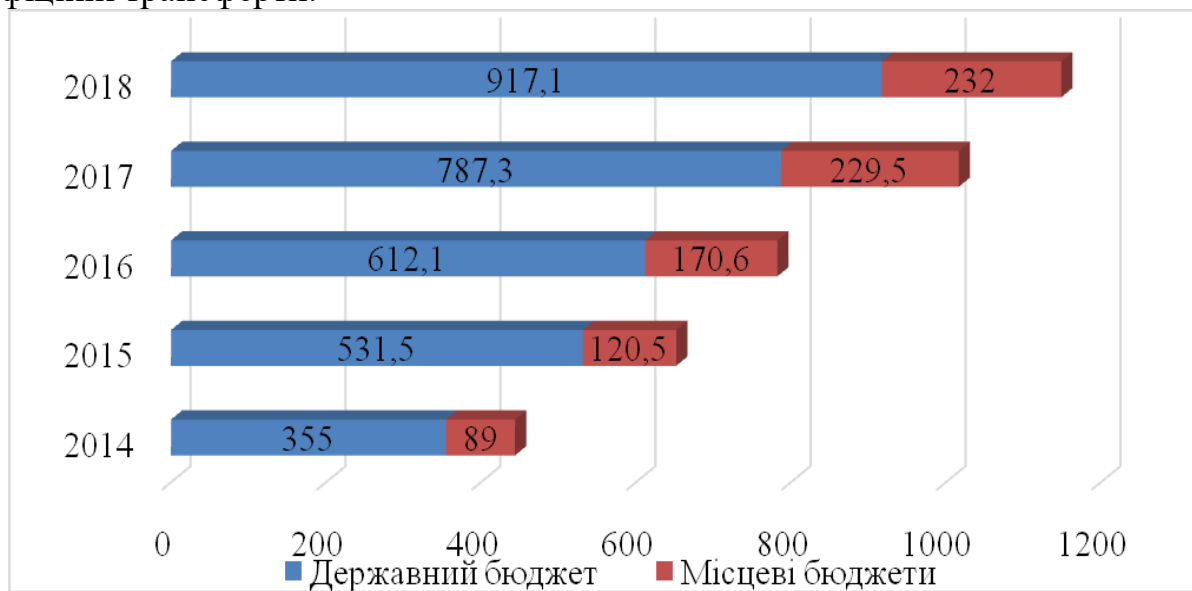

Рис. 1 Склад та структура доходів місцевого (без врахування трансфертів) та державного бюджетів України у 2014-2018 рр., млрд грн
Джерело: побудовано на основі [3].

Протягом 2014-2018 років частка доходів місцевих бюджетів у зведеному бюджеті значно збільшилась, причиною цього є реформа фінансової децентралізації, відповідно до якої ОМС (органи місцевого самоврядування) отримали додаткові джерела фінансування. Це демонструє

рис. 1, але причиною збільшення обсягів бюджетів є високий рівень інфляції. Станом на 2018 рік, сукупний обсяг доходів місцевих бюджетів становить 232 млрд грн, а у 2014 році 89 млрд грн, це свідчить про те, що доходи регіонів, у відсотковому значенні, зросли на 260 %.

Відповідно до реформи бюджетної децентралізації органи місцевого самоврядування отримали додаткові джерела наповнення місцевих бюджетів, проте в структурі доходів місцевих бюджетів за період до реформи децентралізації (2014 рік) та під час її впровадження, основну частку становлять офіційні трансфери [4].

Вдало проведена реформа бюджетної децентралізації сприяє нарощенню фінансового потенціалу регіонів, активізації інвестиційної діяльності, стимулюванню підприємницької активності, що в підсумку зміцнює економічний потенціал та забезпечує підґрунтя для зростання та розвитку.

Варто зазначити, що маючи додаткові джерела фінансування та ширші повноваження, органи місцевого самоврядування не здійснюють ефективну політику розвитку регіонів, що свідчить про низький рівень фінансової грамотності ОМС. Важливість дослідження цієї проблематики це актуалізується в умовах модернізації фінансової системи України в процесі євроінтеграції [5], а також ефективного використання фінансових ресурсів інституційних секторів економіки [6].

Список використаних джерел

1. Коляда Т.А. Особенности и перспективы бюджетной децентрализации в Украине. *Journal of Corporate Management and Economics "Maneko"*. Bratislava: Institute of Management of Slovak University of Technology in Bratislava. 2014. № 2. С. 229–238.
2. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України: від 21.05.1997 р. № 280/97-ВР. ВВР України. 1997. № 24. Ст. 170.
3. Міністерство фінансів України. Офіційний сайт. URL: <https://www.minfin.gov.ua/news/bjudzhet/ptsm>
4. Сокирко О. С., Плахотнюк В. В. Аналіз стану доходів місцевих бюджетів при реалізації реформи бюджетної децентралізації. *Бізнес Інформ*. 2019. №7. С. 304–311.
5. Модернізація фінансової системи України в процесі євроінтеграції : кол. монографія у 2-х т.; за ред. О. В. Шлапака, Т. І. Єфименко. К.: ДННУ «Академія фінансового управління», 2014. Т.2. 784 с.
6. Фінанси інституційних секторів економіки: кол. монографія; за ред. Т. І. Єфименко, М. М. Єрмошенка. К.: ДННУ «Академія фінансового управління»; Національна академія управління, 2014. 584 с.

Цюпа О.П.,
к.е.н., заступниця керівниці Проєкту
«Гендерне бюджетування в Україні»

ЗАСТОСУВАННЯ ГЕНДЕРНО-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ В БЮДЖЕТНОМУ ПРОЦЕСІ

Сьогодні людство в пошуку шляхів досягнення сталого соціального та економічного розвитку. Модель розвитку, в якій центральне місце займає людина – її права та можливості, було запропоновано 25 вересня 2015 року членами Організації Об'єднаних Націй, погодивши 17 Цілей сталого розвитку (ЦСР) в рамках Порядку денного у галузі розвитку на період після 2015 року.

Однією із Цілей сталого розвитку є забезпечення гендерної рівності - рівний правовий статус жінок і чоловіків та рівні можливості для його реалізації, що дозволяє особам обох статей брати рівну участь у всіх сферах життєдіяльності суспільства. При цьому, важливого значення набуває гендерний підхід, кінцевою метою якого є досягнення гендерної рівності.

Інтеграція гендерного підходу в бюджетний процес є одним із індикаторів гендерної збалансованості розвиненої держави. Це, в свою чергу, потребує цілеспрямованого впровадження гендерного підходу як новогоспособу формування та виконання державного, та місцевих бюджетів, який сприятиме справедливій бюджетній політиці, зменшенню нерівності та рівності можливостей, враховуючи різні потреби жінок і чоловіків в економіці та суспільстві.

Гендерний підхід у бюджетному процесі не передбачає створення окремих бюджетів для жінок чи чоловіків, або розподіл бюджетних видатків для жінок і чоловіків у пропорції 50/50, чи зростання видатків на жінок. Гендерний підхід у бюджетному процесі базується на твердженні, що жінки та чоловіки (та/або їх групи) – як платники податків та, водночас, споживачі послуг, що надаються за рахунок коштів бюджету, відрізняються своїми потребами та інтересами, в залежності від соціальних ролей, які вони виконують.

Гендерний підхід у бюджетному процесі сприяє:

- більш ефективному використанню коштів бюджету у відповідності до визначених цілей розподілу ресурсів та послуг, що орієнтовані на чоловіків та жінок;
- підвищенню якості та ефективності публічних послуг відповідно до різних потреб та інтересів жінок та чоловіків;
- покращенню прозорості державної політики, яка формується та реалізується органами державної влади, та місцевого самоврядування у всіх сферах життєдіяльності суспільства.

Методи впровадження гендерного підходу у бюджетному процесі досить різноманітні. Це пов'язано із різним досвідом впровадження гендерного підходу та відмінностями бюджетних систем у різних країнах.

Україна є одним із міжнародних лідерів у сфері впровадження гендерного підходу в бюджетному процесі. Цьому сприяла успішна робота, яка тривала протягом останніх років в Україні. Вона дала змогу отримати вітчизняний досвід гендерного бюджетного аналізу та інтеграції гендерних підходів до бюджетів і програм різних рівнів. Досягненню такого результату сприяла робота багатьох організацій. Визначальним з точки зору впровадження гендерного підходу є 2014 рік, коли, після ряду успішних гендерних бюджетних ініціатив, що були впроваджені за підтримки міжнародних програм і проєктів, Міністерство фінансів України прийняло рішення щодо запровадження гендерного підходу в Україні, і робота із застосування цього підходу на державному та місцевому рівні набула системного характеру. Ця робота відбувається за підтримки Проєкту «Гендерне бюджетування в Україні», який фінансується урядом Швеції. Безпосередня участь Мінфіну дозволила інтегрувати гендерний підхід у реформу системи управління державними фінансами.

Основними нормативно-правовими актами, що визначають державну політику України щодо впровадження та застосування гендерного підходу у бюджетному процесі є:

розпорядження Кабінету Міністрів України від 08 лютого 2017 року №142-р «Про схвалення Стратегії реформування системи управління державними фінансами на 2017-2020 роки»;

1) наказ Мінфіну від 02 січня 2019 року №1 «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо впровадження та застосування гендерно орієнтованого підходу в бюджетному процесі» (далі – Методичні рекомендації);

2) наказ Мінфіну від 10.12.2010 року №1536 "Про результативні показники бюджетної програми";

3) наказ Мінфіну від 29 березня 2019 року № 130 «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо складання у 2019 році місцевих бюджетів на середньостроковий період»;

4) наказ Мінфіну від 23 жовтня 2019 року №446 «Про огляди витрат державного бюджету».

Методичні рекомендації Мінфіну передбачені для головних розпорядників бюджетних коштів та інших учасників бюджетного процесу з метою врахування гендерних аспектів у процесі планування, виконання та звітування про виконання бюджетних програм.

Відповідно до Методичних рекомендацій впровадження та застосування гендерного підходу у бюджетному процесі передбачає такі чотири кроки:

1) здійснення огляду нормативно-правових актів та інших документів, які містять інформацію про гендерну рівність;

2) проведення гендерного аналізу бюджетних програм;

3) прийняття рішень за результатами гендерного аналізу бюджетних програм;

4) моніторинг гендерно чутливих бюджетних програм.

Отже, в умовах обмеженості фінансових ресурсів, дієвим інструментом є гендерний підхід в бюджетному процесі, застосування якого дає можливість підвищити ефективність та прозорість бюджетних видатків, та зменшити гендерні розриви в будь-якій сфері.

УДК 336.1

Ясентюк А.С.,

здобувач вищої освіти

Університету державної фіскальної служби України

Науковий керівник: **Нечипоренко А.В.,**

к.е.н, доцент кафедри фінансів імені Л.Л. Тарангул

Університету державної фіскальної служби України

ГЕНДЕРНЕ БЮДЖЕТУВАННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ БЮДЖЕТНИМИ КОШТАМИ В УКРАЇНІ

На сучасному етапі політика гендерної рівності є важливим чинником глобального розвитку і фундаментальним правом людини. Більшість урядів узяли на себе зобов'язання щодо досягнення цілей гендерної рівності й впровадження гендерних аспектів у державну політику.

Етап запровадження гендерного підходу до планування бюджетних програм та окремих бюджетів на місцевому рівні в Україні починається з 2011 року. Представництвом Фонду імені Фрідріха Еберта в рамках реалізації пілотного проекту «Гендерне бюджетування на місцевому рівні» (2011–2012 рр.) з ініціативи Міністерства фінансів України було розпочато роботу щодо визначення основних засад гендерного бюджетування.

У процесі реалізації проекту «Гендерне бюджетування в Україні» дослідниками було напрацьовано понятійний апарат щодо визначення сутності поняття, а саме: «...гендерно-орієнтоване бюджетування (ГОБ) – це застосування комплексного гендерного підходу в бюджетній політиці та бюджетному процесі на державному й місцевому рівнях, що включає розподіл бюджетних коштів за гендерним принципом, а також спричиняє посилення прозорості та підконтрольності. Гендерно-орієнтоване бюджетування – це спосіб бюджетування, у центрі якого конкретні люди – жінки та чоловіки з різних соціальних та демографічних груп»[1].

Загальна мета гендерного бюджетування – підвищення економічної ефективності та прозорості видатків бюджету з урахуванням потреб жінок і чоловіків, дівчат і хлопців.

Складові гендерного бюджетування реалізують принцип справедливості і неупередженості бюджетної системи України, що будується на засадах справедливого і неупередженого розподілу суспільного багатства

між громадянами і територіальними громадами.

Запровадження гендерного бюджетування в Україні передбачає такі умови [2, с. 84]:

- наявність функціонуючого національного механізму щодо поліпшення положення жінок і гендерному регулюванню (правові, організаційні, економічні аспекти);
- впровадження гендерно-орієнтованих показників в управління, у т.ч. в бюджетні програми, плани, оцінку діяльності усіх міністерств і відомств;
- формування прозорого бюджету, доступного для громадськості на усіх рівнях – загальнонаціональному та місцевому;
- законодавчий супровід– ухвалення законів про включення соціальної (гендерної) експертизи в процес ухвалення рішень на усіх рівнях і про соціальні стандарти, і фінансові нормативи з урахуванням гендерної складової.

Щодо тенденцій розвитку гендерного бюджетування в Україні як на державному, так і на місцевому рівні, то його системне запровадження може сприяти: підвищенню якості управління державними та місцевими фінансами; поліпшенню економічної ефективності та результативності; удосконаленню розподілу фінансових ресурсів; заохоченню ефективного управління та якісного надання послуг; заохоченню досягнення розвитку людського потенціалу та цілей гендерної рівності; підвищенню прозорості, підзвітності та участі громадськості у плануванні та реалізації місцевих бюджетів[3, с. 68].

Оснoву фінансової політики становить бюджетна політика, яка пов'язана насамперед із формуванням та виконанням бюджетів усіх рівнів[4, с. 160]. Усвідомлення важливості гендерного бюджетування в Україні пов'язано з проведенням різноманітних гендерних бюджетних ініціатив – гендерного аналізу місцевого бюджету м. Харкова, бюджетів Черкаської, Херсонської, Полтавської та інших областей, співпраці з міжнародними організаціями гендерного орієнтування тощо. Реалізацією спільних програм і пілотних проектів доведено доцільність застосування в бюджетній політиці гендерної складової. Також в Україні гендерний підхід інтегровано до Стратегії реформування системи управління державними фінансами (2017–2020 рр.). Гендерний аспект включено в Основні напрями бюджетної політики на 2018–2020 рр., схвалені Розпорядженням Кабінету Міністрів України № 411-р від 14 червня 2017 року[3, с. 133].

Гендерно-орієнтоване бюджетування є відносно новим інструментом, який доцільно використовувати у процесі реформування системи управління державними фінансами в Україні з метою ефективного використання бюджетних коштів. З огляду на те, що широке запровадження гендерного підходу в сфері державних фінансів передбачає здійснення необхідних змін у законодавчому забезпеченні, то перспективами подальших досліджень у цьому напрямі є розробка відповідних рекомендацій та пропозицій щодо внесення змін у чинне бюджетне законодавство.

Список використаних джерел

1. Публікація Міністерства фінансів України «Гендерний бюджетний аналіз програм, які фінансуються з державного та місцевих бюджетів». URL: http://grbproject.org/upload/docs/Analiz_buklet_2016.pdf (дата звернення 08. 02. 2020)
2. Коляда Т. А. Гендерно-орієнтоване бюджетування: сутність та перспективи запровадження в Україні. *Економічний вісник. Серія : фінанси, облік, оподаткування*. 2019. Вип. 3. С. 80–88.
3. Кужелев М. О., Нечипоренко А. В. Фінансові інструменти стимулювання регіонального розвитку: практика використання в Україні : монографія. Київ : «Центр учбової літератури», 2019. 224 с.
4. Кужелев М. О., Житар М. О. Особливості формування державної фінансової політики в умовах європейської інтеграції України. *Збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України*. 2015. № 2. С. 154–163.

Наукове видання

Збірник матеріалів
III Міжнародної науково-практичної конференції
«Стратегія і практика інноваційного розвитку
фінансового сектору України»
26-27 березня 2020 року

Університет державної
фіскальної служби України

**Навчально-науковий інститут
Фінансів, банківської справи**

Спеціальності:

- 072 Фінанси, банківська справа та страхування
- 073 Менеджмент
- 281 Публічне управління та адміністрування

вул. Університетська, 31, м. Ірпінь, Київська обл.,
08201, Університет ДФС України, корпус В (320)

nni_fbs@ukr.net
(04597) 62-788

<https://www.facebook.com/pg/Навчально-науковий-інститут-фінансів-банківської-справи-УДФСУ>